

עין משפט
גר מצודה

זא א ב ג ד ה ז ח ט י
מנעם הלל ז:
גח ד ה ו ז ח ט י
תרומות הלל טו
וע"ש ובכ"מ:
גכז ה מ"י שס הל' יב:

תוספות רי"ד

העשיר העני אין מפרשין
עליו וזנה הלה כמה
שבידו: מיט דלמיתה
עבוד רבנן חקנתא ומיט
דלעשירות לא עבוד
חקנתא: מיתה שכיחא
עשירות לא שכיחא
אמר רב פסא היינו
דאמרי אינשי מיית חבדן
אשר איעתר לא אשר:

אִיכָא בִּינְיָהוּ עֵינֵי בּוֹתִים. אומר
עני העיר ולא כמו שפירש
הקדוש הם ולא יפרש שבילים אלא בש
מקום שהם דל"כ לא נפקא מינה מתי
אומר ירושן שרשו. מפרש מנה
אבל לא ירשו לא מפרש עליהן ואסתי
אין ואם הלוה בפני ב"ד אין כ"ך
ליטול רשות מן היורשים אבל ארשה
קדמי מן כ"ך ליטול רשות מן
היורשים לא מ"י קאי דכ"ש אם לא
ירשו שצ"ל ליטול רשות יותר שאין
עליהן מוטל לפדוע חוב אצלהן;
ובמעשה קדמיא דא"ר. ואע"י
לדאמר התם כמי שהיה
ש"י (מסכת ד"ק 56); דלי אומר ליה
הני מחזיקי דמי קטניה טלוקי טלקוהו
הכא מתחלה דרנטי היל:

הילך דמי חוששין שמא עשא בוי' פירש בקונט' לאחר שקיבל
הטעמו עשאו תרומת מעשר וקסה
ל"א ללאח שמכרו איך יכול לעשותו
מ"ח לא מיתקם משיבם שרי בשות
שאלא קאי אלף י"ל דשמה עשאו קודם
קבלת הדמים אחר ופרך אטו
נרשיעי עסקין דשקלי דמי ומשאו ליה
תרומת מעשר פירוש ומשאו ליה כבר
תרומת מעשר מעשילת

מעשר לאבך בירי הי"ך דמיו.
 חמה אמאי נקט השתא
 הי"ך דמיו ועוד אמאי חוששין כלל
 נעשאו אצוי תרומה מעשר ואל
 אדרבה חזקה דא חצר שאני מוציא
 דבר שאני מתוקן מחמת ידו כדאמרין
 פסחים פ"ח (ט.) חביר שמת והניח
 ממנוהו מלאה פירות וי"ל בדומה
 דקסבר דמתמחה אצוי אמר לו אם
 הוא מתוקן או אינו מתוקן ואם לא נטל
 דמיו רמי אנפשיה לגרוך עלמא ומדבר
 שאלה לו אצוי ואם לא מדבר חשבינן
 שאלה חבוקת מתוקן אבל בשטל דמיו
 לגרוך אחרים לא רמי אנפשיה ומדבר:
 ר"ב נחשוו הברים לרמי שלא פן
 הבוקר. חמה דתמן בחסות
 יצוירם (פ"ב מ"ה) תרומה מעשר שזה
 לצוירם בשני דרכים ניעלה מן
 הטבור על הטמא ושלח מן ההיקף
 ואמר נני צורשמי בפ' ב' דתרומות
 וכלל הבורה כולה למירה ולמלמה חזן
 מתרומות מעשר שזמלמה ואינה למירה
 דתרומות מעשר כמי (בהגרד יח)
 נמנמט מן ההיקף ומוקמי ליה בתרומה
 גדולה ולא בתרומה מעשר ונפ' הובב

[illegible]

כל הגמ פרק שלישי גיטין

י דלא תקיט אלא בחוקת קונטרס לתנא קמא גרי ל עני ישראל מפרש בכל מאי בינייהו: **תניא** רבי

איבא בנייהו עניי כותיים "העשיר העני
אין מפרש עליו וזכה הלה במה שבידו
ורבנן מאי שנא למיתה דעבוד תקנתא ומאי
שנא לעשירות דלא עבוד תקנתא ^אמיתה
שכיחא עשירות לא שכיחא אמר רב ^בפפא
היינו דאמר אינשי חכרן מית אישר
איתעשר לא תאשר: מת צריך ליטול רשות
וזב: ^גתניא אומר יורשין שירשו ומי
איבא יורשין דלא ירתי אלא אמר ר' יוחנן
שירשו קרקע ורש שירשו כפפים א"ר יונתן
הניח מלא מחט גובה מלא מחט קדרום
גובה מלא קדרום ור' יוחנן אמר יאפילו הניח
מלא מחט גובה מלא קדרום וכמעשה
דקמינא דאביי: ת"ר ישראל שאמר ללוי
מעשר יש לך בידו אין חוששין לתרומת
מעשר שבו כור מעשר יש לך בידו חוששין
לתרומת מעשר שבו מאי קאמר אמר אביי
ה"ק ישראל שאמר ללוי מעשר יש לך בידו
והילך דמיו אין חוששין שמא עשאו תרומת
מעשר על מקום אחר כור מעשר יש לך
בידי והילך דמיו חוששין שמא עשאו תרומת
מעשר על מקום אחר ^אאמו ברשיעי עסקינן
דשקלי דמי ומשוו ליה תרומת מעשר אלא
אמר רב משרשיא בריה דרב אידי הכי קאמר
ישראל שאמר לבן לוי מעשר לאבך בידי
הילך דמיו אין חוששין שמא עשאו אביו
תרומת מעשר על מקום אחר כור מעשר
לאבך בידי והילך דמיו חוששין שמא עשאו
אביו תרומת מעשר על מקום אחר וכי
^בנחשדו תברים לתרום שלא מן המוקף אלא
אמר רב אשי יד"ק בן ישראל שאמר ללוי
אמר לי אבא מעשר לך בידי או "מעשר
לאבך בידי חוששין לתרומת מעשר שבו
כיון דלא קיץ לא הוה מתקן ליה בעל הבית
כור מעשר לך בידי או כור מעשר לאבך
בידי אין חוששין לתרומת מעשר שבו כיון
דקיץ תקוני תקניה בעל הבית וכי יש לו
רשות לבעה"ב לתרום תרומת מעשר "אין
אבא אלעזר בן גמלא היא דתניא אבא אלעזר
בן גמלא "אומר ינחשב לכם תרומתכם
בשתי

לפי מותו מעשר לך צדיק:
ליטול הימנו. ואש"ל שמורה:
כל פירות טבילים שבדיו הכי
טבוס מדה שמה לא היה יודע
שמיקט קודם שמה ואש"ל
הוא אין המעשר שלו אלא
מנוקף ואומר ר"מ דבני פקדון מיישין טפי ונחששא מו
שלא מן המוקף כדאמר רבאסי רדא (יבמות דף ג:) אבל
לא חל על יעשרו ממוקף אלא ר"מ דדוקא כדסיס לא נחשד
כדליתא כדבורו (וחילי דף קל): הון מחזין ממנות לכהן על
יבוסים דנעילתה שלא מן המוקף הכי מ"ל לחימר דמדאוריית
הקמה אחת פטורה את הכרי וי"ל דלון לה שיעור למטה א
הי יכירום וזהו האל גוונא איכא ברית ממכת פסח (פ"א) א
דמאחא וזהוהו שעה אחת בעין און נראה דמרוחיה גדולה
בעינן מוקף אלא מדרבנן נראה דהיינו משום גזירה אטו
מן מוקף אטלו שתיין לפניו: ב"ר דא קיין ב'. ואש"ל ו
דלמא תקומה מנהיגה בעה"ב ממונה ר"ל לאו חסד ממונה
א. היא. ואש"ל וזהו שיש לו רשות לומר שמה לא חסד לא
על בדיו ושעה זמן גדול בביתו ומזהו עליה רמיא כממא ד

מסורת הש"ס

(א) [לְקַחְתָּן מִן הַכֹּהֲנִים
מִנִּי:] (ב) [וְיָלַד רֵבָא וְכָן
לִיחָא בְּעֵרְוָן עֵרְוָן אֲשֶׁר בִּי]
(ג) [וְתוֹסַפְתָּהּ רַבִּי גִי]
(ד) [וְיִוֵּמָהּ ז:] (ו) [וְשִׁנֵּי]
(ז) [בְּעִירְוֹנָן ל:] (ח) [וְשִׁנֵּי]
(ט) [בְּנִיזִי מִן מַחֲלֹטֹת
תְּרוּמוֹת מִשְׁמַע דְּלֵא גִרָם
כֹּהֵן מַעֲשֵׂר לְאֹבִיד כֹּהֵן]
(י) [כִּיֵּלָה יִז:] עִישׁ בְּסוֹת
נֶחֱם עִישׁ מִנְחוֹת דִּלִּי
(יא) [וְיָלַד לְמַדְעִי:] (יב) [וְכִיֵּב
הֶסֶם:] (יג) [כִּיֵּלָה יִז:] עִישׁ

תורה אור השלם

1. וְנִחַשְׁבֵּי לָכֶם
תְּרוּמַתְכֶם כְּדֵן מִן הַעֵץ
וּכְמִלְאָה מִן הַיָּקֵב
בְּמִדְבַר יִתְּנוּ

מוסף רש"י

שלא מן ההרס. מדרש
שאלו סתור לו כלומר כלי
לחיות מינה וכו' ומה
ל' מן מינה וכו' ומה
(בבבא זבא) אין מקדישין
שמי חביב, ומה (אם
עמו) מקדש וקודש זה
לשון מקדש ומקדש זה
הוא ואין לו שם מיוחד
מזה ואין לפניו כל מדרגה
שלישית, דמאן חזו שחזו
סותר עליו אינו נקרא,
גמלר או נקרא, ומה
שאלו חזו כלם ואולם
טובים (חזרי' א.) ומה
לכם טרומתכם. כלים
היו (אם עמו)

ישראל צעיר ויש עני כומים
מו שאף הם וזכים בהן דכומים
לרעות הם ולא יפריש כבישם אלא
מקום השם: וזה הלך כשם צדיק.
היה זה אלו חייס (לפרש משלו
שהי הלויה ע"מ שלא לפרע הימנו:
דעבור קתנא. דקאמר מפרש עליו
בחזקת עניי ישראל ובהעשיר חקי אין
מפרשיש עליו: לא **שיטא**. התני אין
משל זה **אשר**. האמן והחוק הדבר
לשון שריר וקייס: לא **תאשר**. לא
תאמן: **שירשו קרקע**. שטליש מוטל
המלוה לפרוע חובת אביה: **מלא**
מחט. כלומר הניח קרקע מעט אין
זה מפרש בחזקת יורשין אלא כשיעור
דמי הקרקע: **מלא קרדוס**. כלומר
קרקע הרבה: **אפי' הניח מלא מחט**
גובה מלא קרדוס. כלומר כל חובו
לפי שהוא יכול לטרוף ולמזור ולטרוף
כל שעה שפדוהו ממנו: **כי הווא**
מעשה דקטינא דאבי. במי שהיה
נשי כבתובות וזי (א:): **הווא דיוו**
מקפי היה מהם וזי ושכיב ושבין
קטינא ביה חמשים אחת בעל חובין
טרפס"ה אלו ימימי יבדי ליה חמשין
ושלקוהו הד אהא טרפס כו': **ישראל**
אמר לנו. כולה מפרש ואולי לה:
מעשר יש קי בדי. מפרשיה מתבואה
לנזירי: **ושילך דמיו**. ומבדלה לו וטל
זה את דמיו: **אין חושש**. ישראל זה
שמה לאחר שמדבר לו עשאר לוי זה
תרומת מעשר על מעשר אחר שהיה
לו בציוו דריון דלא ידע כמה יש לו
ידיו לא עבד ליה תרומת מעשר. אבל
אמר כור מעשר יש קי בדי ומתן לו
הדמים אקור ישראל לו לנכול הימנו
ואפי' הפרש תרומת מעשר לכן לפי
חשבונ משייטן שמה לאחר שקיבל
הדמים עשאו לכולן תרומת מעשר על
חשבון כורין שיש לו בציוו מעשר השכול
לתרומת מעשר דריון דלא משך יכול
למזור להו וע"פ שהוא בדרוסהו
ישראל לא קט לו מעמתי ודאמת קטינא
האי לוי דלקטינא לישראל בקבלת מעות
הלכן כי חזר בו ועשאהו תרומת מעשר
עליו השם: **משה לאביב בדי**.
בחי אביב הועמתי מעשר לו מעשר
בדי: **מוקף**. סמוך כמו אין מקיפין
שמי חביות (בבא דף נב:). אקור לחבר
לומר כפואה שיש לו במקום פלוני חיה
תרומה על זו שמה אהא שמה איה
עני ואם שעה עשיר: **אד אפר לי אבא**.

ג. הלוי הזה: לפרומם מעשר. הראיה
חבר שאינו נפטר מן העולם עד שימקן
לזכור למחש דכיון שלא הזכיר בלואו
נמה יס: אין חוששין. שמוחק ישראל זה
יון מוטל עליו: לפרום פרומם מעשר.
כל לוי והוא ליה תורם שלא מדעת:
בשמי

ת חילין הדבר להחמיר שלא ליגע בו
שאר מקומות לא חיישין דלא שמיא
מזוהא שאלא מן המוקף דהא איירי בנן
האזין אכל המפקיד בן אדם מפקיד אף
איירי הא קמי וזריכה שיעור כתרומה
יש לה שיעור למעלה דלמי יוכל לעשות
אגב אלו דברים שאלה חיישין:
ורווחא דבין מוקף וא"כ אפילו שמיין
וממה גדולה ובעינין מוקף אפילו שמיין
מוקי לה כהא אענוש בן גמלא דאמר
דבר שאני שלו שאני רוצה להפקיד לא
אם מעשר שמיין לית לליי והיאך נחיר
האם דקדושה תעמיד

כשם



Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones